

Júlia

Világszerte Nr. 1

Cathy Williams

Visszautasíthatatlan ajánlat

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátaró vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Cathy Williams, 2016 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A JÚLIA 654. eredeti címe: *Seduced into Her Boss's Service*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Scheer Katalin

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 654. számában, 2018
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-387-8

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-488-5569; e-mail cím: harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

– Megjött!

Sunny felnézett az asztalán tornyosuló papírhegyek és könyvkupacok közül. Épp egy nehéz ügryhöz gyűjtött anyagot a főnökének, a szakkönyvekben pedig bonyolult adókérdéseket érintő precedensek után kutatott.

Arra is alig volt ideje, hogy ebédidőben bekapjon valamit. De azt még ő is érezte, mennyire megváltozott a hangulat a *Marshall, Jones & Jones*nál. Mióta elterjedt a híre, hogy megbízást kaptak Stefano Gunntól, lázban égett az egész ügyvédi iroda.

A *Marshall, Jones & Jones* nemrég nyitott irodát Londonban. Igaz, néhány jelentősebb ügyfelet már sikerült elhappolniuk a nagyobb társaságoktól, de azért alapvetően kis cégeknek számítottak. Főként pedig nem rendelkeztek évtizedes szakmai tapasztalattal, márpedig az ilyesmi sokat nyomott a latban az olyan emberek szemében, mint Stefano Gunn. És mégis, a férfi valamiért őket választotta.

Sunny aprócska irodája a folyosó végén bújt meg. Nemigen vett részt a munkahelyi traccspartikban, de azért előbb-utóbb hozzá is eljutottak a hírek.

Azt rebesgették, hogy Gunn Katherine miatt döntött a cég mellett, aki a *Marshall, Jones & Jones* egyik társtulajdonosa volt.

Sunny nevétségesnek tartotta ezt a feltételezést. Miért akarna egy férfi úgy udvarolni egy nőnek, hogy megbízásokat ad a cégének? Ha Gunnt tényleg érdekli Katherine, akkor – mint minden normális ember – egyszerűen felhívhatja telefonon, és megkérdezheti, nincs-e kedve elmenni vele valahová. Más kérdés, hogy nagy valószínűség szerint Stefano Gunn nem tartozik a normális emberek közé. Azok ugyanis nem szokták harmincéves korukra a markukban tartani London üzleti életét.

Nem mintha Sunnyt különösebben érdekelte volna a Gunn körül kialakult hűhó. Számára az egészből az volt a fontos, hogy a cég új megbízást kapott, még ha csak kicsit is, hiszen a hírhedt üzletember biztosan nem bízza rájuk a jelentősebb ügyeit. Egy fiatal cég amúgy sem válogathat, minden megbízásnak örülniük kell. Elvégre ebből szerzik a jövedelmüket.

Sunny Alice-re nézett, akivel az apró irodán osztozott. Alice kicsi volt, és dundi, imádott beszélni, és képtelen volt fél óránál tovább egy helyben megülni. Jelen helyzetben kötelességének érezte, hogy ide-oda cikázzon a különböző részlegek között, és mindent megtudjon milliárdos megbízójukról. Az elmúlt két hétben minden egyes aktát és információt személyesen juttatott el a háromemeletes irodaház legfontosabb alkalmazottaihoz, és minden alkalommal úgy tért vissza, hogy sikerült új értesülést szereznie Stefano Gunnról.

– Na? – kérdezte Sunny. – Sikerült elcsípned a nagyfőnököt?

– Hát...

– Láttad, vagy sem?

– Jaj, ne legyél már ilyen ünneprontó, Sunny! Nem hiszem el, hogy téged egyáltalán nem izgat ez az egész.

– Izgulsz te kettőnk helyett is, Alice – mosolyodott el Sunny.

A kolléganője mindannak megtestesítője volt, amitől őt általában kiverte a víz. Kifogástalan felsőbb osztálybeli akcentussal beszélt, annak az embernek a magabiztosságával járt-kelt a világban, akihez mindig kegyes volt a sors, és persze az apja befolyásának köszönhetette az állását, amit úton-útfélen hangoztatott is.

A különös az volt, hogy Sunny mégis kedvelte a lányt. Ezért is szakított időt erre a beszélgetésre, pedig legszívesebben folytatta volna a munkát.

– Ma még Ellie-ből sem tudtam semmit kihúzni – sóhajtott Alice csalódottan. – Hirtelen mindenki rendkívül példamutatóan viselkedik odafönt, még Ellie is, aki pedig a legnagyobb

pletykafészek a cégnél. Komolyan, mintha agymosáson esett volna át.

– Nem lehet, hogy egyszerűen csak nagyon elfoglalt? Talán úgy gondolja, hogy a délelőtt kellős közepén jobb dolga is akad, mint hogy az új ügyfelünkről diskuráljon veled.

– De hát nem akármilyen ügyfélről van szó...

– Persze, tudom. Ki ne hallott volna a fantasztikus Stefano Gunnról?

– Téged tényleg nem nyűgöz le a teljesítménye? – nézett rá Alice hitetlenkedve.

– Engem elég nehéz lenyűgözni – felelte Sunny mosolyogva, miközben az egész teste megfeszült.

Ez most már mindig így lesz? Valahányszor nekiszegeznek egy kicsit is személyesebb kérdést, pánikba fog esni? Alice még csak nem is volt indiszkrét, nem a legföltettebb titkait akarta kiszedni belőle – ő mégis azonnal visszahúzódott a csigaházába.

Sunny tisztában volt vele, mennyire zárkózott. Tudta, hogy a legtöbb ember szimpatikusnak, de megközelíthetetlennek tartja. Valószínűleg pusmogtak róla ezt-azt a háta mögött. De nem tudott mit tenni, ilyen volt, és kész. Még ha olykor vágyott is rá, hogy változtasson rajta. Mint például most.

Alice olyan várakozásteljesen nézett rá, mint egy sétára vágyó kutyakölyök, úgyhogy Sunny kénytelen volt folytatni.

– Attól, hogy valaki gazdag és jóképű, még egyáltalán nem biztos, hogy érdekes ember. De annak örülök, hogy kapunk tőle néhány megbízást, az üzlettársak odáig lesznek...

– Az egyik biztosan – jelentette ki Alice sokatmondóan. – Katherine valószínűleg nem csak annak örül, hogy szerzett egy új ügyfelet. Ha Gunn tényleg akar tőle valamit, a ma esti ünnepségen tuti, hogy előrukkol valamivel. Bár...

Alice alaposan végigmérte a kolléganőjét.

– Ha arról van szó, hogy ki a legszexisebb nő a cégnél, akkor veled senki sem veheti fel a versenyt. Csak egy kicsit máshogy kellene öltözködnöd. Jó, jó, már itt sem vagyok, ne nézz rám olyan csúnyán!

Alice felpattant a székről, és végigsimított parányi szoknyáján.

– Na jó, most már dolgoznom kellene egy keveset.

A lány letelepedett az íróasztalához, és beletemetkezett egy iratba.

Most meg Sunny volt képtelen a munkájára koncentrálni. Micsoda nevetséges feltételezés, hogy egy olyan férfi, mint Stefano Gunn valaha is érdeklődést mutathatna iránta! Gunn az üzleti élet sztárja. Nincs ember, aki ne hallott volna róla. Nem telik el nap, hogy a neve fel ne bukkanna valamelyik újság gazdasági rovatában. Felfoghatatlanul gazdag, szemtelenül jóképű, és tévedhetetlen üzletember.

Sunny nem olvasott bulvárlapokat, de biztos volt benne, hogy tele vannak a férfiról szóló híradásokkal. A Gunnhoz hasonló fickók nem szoktak magányos, visszahúzódó életet élni. Valószínűleg ő is nagy playboy, egy sereg Barbie baba kinézetű nővel az oldalán.

Nem mintha Sunnynak bármi köze lenne ehhez az egészhez. Rendes körülmények között nem is foglalkoztatná a dolog, de Alice megjegyzése valamit felébresztett benne. Mérgező gondolatok kezdtek szivárogni az agya rejtett zugaiból.

Tekintetét a képernyőre szegezte, de nem azt a dokumentumot látta maga előtt, amelyet tanulmányozni akart, hanem az egész eddigi életét. Gyerekkorát a nevelőszüleinél, mindazt a fájdalmat és szomorúságot, amelyet átélt, a bentlakásos iskolát, amelybe ösztöndíjat nyert, és ahol a többi lány minden áldott nap érezte vele, hogy nem tartozik közéjük.

Kezdték elborítani az önsajnálát hullámai. Mély levegőt vett, és igyekezett a jó dolgokra koncentrálni. Azokra a lehetőségekre, amelyeket képes volt megragadni, és amelyeknek köszönhetően végül itt kötött ki, ennél a feltörekvő cégnél. Mire befejezi a jogi tanulmányait, a *Marshall, Jones & Jones*nál elég szakmai tapasztalatot szerezhet ahhoz, hogy hamar feljebb tudjon lépni a ranglétrán.

A régi sebek még nem gyógyultak be egészen, de huszonnégy évesen már elég érett volt ahhoz, hogy kezelni tudja az időnként feltörő fájdalmas emlékeket. Ahogy most is.

Már éppen sikerült újra a munkára fókuszálnia, amikor megszólalt a telefonja. Ahogy ránézett

a kijelzőre, meglepve konstatálta, hogy már fél egy van.

– Szia, Katherine!

A hívó magas, karcsú fiatal nő volt, tökéletesen vágott bubifrizurával, nagy, barna, okos szemekkel és nyílt tekintettel. Jó családból származott, minden arra predesztinálta, hogy sikeres legyen, és mind ez ideig be is váltotta a hozzá fűzött reményeket.

Munka után hébe-hóba megivott valamit a kevésbé sikeres kolléganőivel, mert mint mondta, nem akar elefántcsonttoronyba zárva élni. Egy ilyen alkalommal hagyta el a száját az a mondat, hogy már csak egy férj és néhány gyerek hiányzik az életéből, de senki sem hitt neki.

Katherine a karrierista nő prototípusa volt – éppen ezért válhatott Sunny példaképévé. Sunny számára egyetlen megbízható dolog volt az életben: a munka. Ha az ember elég keményen dolgozott, annak mindig meglett az eredménye. Csalódást csak az emberek okozhattak neki.

– Tudom, hogy ebédszüneted van, szörnyen sajnálom, hogy éppen most zavarlak, de szeretnék egy szívességet kérni tőled. Megtennéd, hogy átjössz a tárgyalóba? – kérdezte Katherine.

– Azokról a dokumentumokról van szó, amiket Phil Dixon ügyéhez kell átnéznem? Sajnos még nem végeztem velük.

Sunny hangjában pánik bujkált, holott még egy egész hete volt a munkára.

– Nem, ennek semmi köze a Dixon-féle ügyhöz. Gyere át, légy szíves, a tárgyalóba, hozd magaddal, amin éppen dolgozol. Az ebédre ne legyen gondod, azt rendelek neked, amit csak akarsz.

Sunny kinézett az ablakon. Tűzött a nap, egyetlen felhő sem volt az égen. A légkondicionáló miatt az irodában nem érezték a hőséget. Alig lézengtek néhányan az épületben. Nem csoda, a St. James park alig ötpercnyi sétára volt tőlük. Ki az az őrült, aki egy ilyen gyönyörű nyári napon inkább az íróasztalánál tömi magába az ebédjét?

Sunny felment a harmadikra. Első útja a mosdóba vezetett, hogy egy kicsit felfrissítse magát. Amikor meglátta magát a tükörben, némileg megnyugodott. Minden rendben volt rajta. Hosszú, szőke haja rendezett kontyba kötve a tarkóján, fehér blúza és térdig érő, szürke szoknyája makulátlan, körömcipője úgy csillog, mint új korában.

Sikeres nő akart lenni, ezért minden reggel úgy hagyta el a lakását, hogy meggyőződött róla: pontosan úgy néz ki, mint egy olyan nő, aki sikeres a munkájában.

A szépsége eddig még csak bajt hozott rá, ezért egyáltalán nem esett nehezére takargatni. Épp ellenkezőleg. Mindent megtett, hogy ne tűnjön fel.

Alice szexinek nevezte... Sunnyt kirázta a hideg a gondolatra. Ha valamire nem vágyott, akkor ez volt az. Mindent elkövetett, hogy senki se tartsa szexinek.

Vetett egy utolsó pillantást a tükörbe, aztán átsétált a tárgyalóterembe, mert nem akarta megvárakoztatni Katherine-t. A tárgyalót a lehető legegyszerűbben rendezték be. Kerülték az erős színeket, a feltűnő képeket, a különleges növényeket. A hatalmas diófa asztal körül húsz ember fért el, az egész falat betöltő ablakokat árnyékolók takarták.

Nem volt más a teremben, csak Katherine – és egy dacos tekintetű kislány, aki előtt egy halom digitális „játék” hevert az asztalon: iPad, iPhone és egy drága laptop legújabb modellje.

– Sunny, hadd mutassam be neked Florát.

Flora nem vette a fáradságot, hogy felemelje a tekintetét, Sunny viszont tátott szájjal bámulta a kislányt.

– Tudom, nem éppen szokványos kérés – magyarázta Katherine –, de találkozóm van az apjával, és valakinek vigyáznia kellene rá a megbeszélés alatt.

Katherine suttogni kezdett a gyerek feje fölött, de amikor látta, hogy Sunny értetlenül néz rá, félrevonta a kolléganőjét, és úgy magyarázta:

– Eredetileg úgy volt, hogy a nagyanyja vigyáz rá, de valami közbejött. Számíthatok rád?

– Azt akarod, hogy én vigyázzak rá? – kérdezte Sunny rémülten.

Nem volt benne semmiféle anyai ösztön. Nemigen volt tapasztalata arról, hogyan kell bánni a gyerekekkel, de nem is vágyott ilyesmire. Sunny életében nem volt helye a játéknak, különösen nem a gyerekekkel való játszadozásnak. Mégis mihez kezdjen ezzel a kislánnyal?

– Nem egy kisbabáról van szó, Sunny – nyugtatgatta Katherine. – Nem kell semmi különöset

csinálnod, azért is mondtam, hogy hozd magaddal a munkádat. Kényelmesen ellesztek itt a tárgyalóban. Legkésőbb fél hatig tető alá hozzuk a szerződést Mr. Gunn-nal.

– Ez itt Mr. Gunn kislánya? – kérdezte döbbsen Sunny.

– Hacsak nem akart megviccelni minket – grimaszolt a nő. – De nekem elhiheted, Mr. Gunn nem az a viccelődő típus.

Katherine visszament a kislányhoz, majd hirtelen meggondolta magát, és az ajtóhoz sietett. Sunnynak az volt az érzése, hogy a kolléganője ugyanúgy nem tud mit kezdeni a gyerekekkel, mint ő.

Amikor becsukódott az ajtó Katherine mögött, Sunny Florához lépett, és némán vizslatta egy ideig. A kislány egyszerűen gyönyörű volt. Sűrű, sötét haja a háta közepéig ért, és olyan hosszú szempillái voltak, hogy pislogás közben az arcát verdesték.

Flora viszonzta a nő pillantását.

– Én sem önszántamból vagyok itt – jelentette ki. – Nem én tehetek róla, hogy a nagymamám nem ér rá.

Sunny nagyot sóhajtott.

– Magaddal hoztad az összes játékodat? – nézett végig az asztalon heverő méregdrága kütyükön.

Vajon hány ekkora gyerek rohangál még Florán kívül több ezer eurót érő digitális felszereléssel?

Arra most nem is volt ideje, hogy a kislány létezésén csodálkozzon. Egyetlen újság sem említette, hogy a milliárdos szépfiúnak gyereke van. Úgy látszik, mégiscsak védi a magánéletét a nyilvánosságtól, ez pedig tiszteletet érdemel.

– Ezek a cuccok unalmasak – ásított egy kiadósat a kislány, anélkül hogy a kezét a szája elé tette volna.

– Hány éves vagy?

– Miért érdekel? – kérdezte Flora flegmán.

Sunny a szemébe nézett.

– Nehogy azt hidd, hogy megijedek tőled. Kemény fából faragtak, sokkal keményebből, mint téged. Szóval? Hány éves vagy?

– Kilenc leszek.

– Nagyszerű. Akkor segíthetsz nekem a munkában, ha már úgyis annyira unatkozol.

Stefano kinyújtotta hosszú lábát, és igyekezett elnyomni a rátörő ásítást. Ezt az ügyet simán elintézhette volna valamelyik alkalmazottja is, teljesen felesleges volt idejönnie.

Ráadásul remek ügyvédjei vannak, semmi szükség nincs rá, hogy külsős céggel dolgoztasson. Ha nagy ritkán mégis akadt egy-egy ügy, amelyet nem a saját ügyvédjei intéztek, akkor rendszerint a legnagyobb, legrangosabb londoni cégeket kérte fel.

Most mégis itt ül egy jelentéktelen kis ügyvédi irodában, amelyik annyira új, hogy nem is hallott róla senki. Mindez természetesen az anyja mesterkedéseinek köszönhető.

– Emlékszel még a barátnőmre, Jane-re? A lánya annál az új ügyvédi irodánál dolgozik.

Stefano természetesen nem emlékezett Jane-re. De azt nagyon jól tudta, milyen szerepet szán az anyja ennek a bizonyos lánynak – akárki legyen is az – az életükben.

Nem ez volt az első próbálkozása. Miután Stefano volt felesége ittas állapotban halálos balesetet szenvedett a sportautójával Új-Zélandon, Angela Gunn egyfolytában feleséget keresett a fia számára.

– A lányodnak anyára van szüksége – jelentette ki ellentmondást nem tűrően. – Flora alig ismer téged, és hiányzik neki Alicia. Ezért is tud olyan nehezen beilleszkedni az itteni életbe.

Ha másban nem is, egy dologban igaza volt az anyjának. Flora és ő alig ismerték egymást. A házassága Aliciával rövid volt, és katasztrofális. Iszonyúan fiatalok és tapasztalatlanok voltak, és ha Alicia nem esett volna teherbe, az egész nem lett volna több egy futó kalandnál. De Alicia terhes lett, és ők összeházasodtak.

Stefano sosem szegezte neki a kérdést, vajon szándékosan esett-e teherbe. Végül is, mire lett volna az jó?

Alicia ápolónőnek tanult Londonban, és amikor elvégezte az iskolát, úgy döntött, nem megy vissza Új-Zélandra. Munkát vállalt egy londoni kórházban, ahová Stefanót bordatöréssel szállították be egy rögbimeccs után. A többi már történelem.

Pontosan emlékezett rá, hogy érezte magát az esküvőjén. Úgy vonult be a templomba, mintha a saját kivégzésére menne. Pillanatok alatt kiderült, mekkora hibát követett el. Alicia egyik napról a másikra teljesen kifordult magából. Hirtelen annyi pénze lett, amennyiről álmodni sem mert volna soha, és képtelen volt kezelni a helyzetet. Iszonyatos költekezésbe kezdett, közben pedig egyre követelődőbb lett Stefanóval szemben. Ha a férje két percet késett, Alicia hisztérikus jelenetet rendezett.

Stefano összeszorított szájjal tűrt. Arra gondolt, hogy a hormonok miatt van az egész, és ha megszületik a gyerek, a nő ismét normális lesz. De a lelke mélyén tudta, hogy becsapja magát.

Flora születése után csak még rosszabb lett minden. Alicia még több időt és figyelmet követelt magának, amitől a londoni villájuk valóságos csataterré változott. Stefano pedig egyre kevesebb kedvet érzett ahhoz, hogy hazamenjen.

Végül a felesége más elfoglaltságot talált magának. Hogy mifélett, azt Stefano akkor tudta meg, amikor egy délután arra ment haza, hogy Alicia egy másik férfival hempereg az ágyban. De nem ez volt a fő oka annak, hogy el akart válni. Hanem az, hogy fikarcnyi féltékenységet sem érzett.

Ha rajta múlik, a válás a lehető leggyorsabban és leggördülékenyebben zajlott volna. Elszánta magát, hogy a nő legvadabb követeléseit is teljesíti. Mégis egy hat évig tartó rémálom következett.

Alicia Új-Zélandra szökött a gyerekekkel. Stefano mindent elkövetett, hogy megkapja a gondviselői jogot, de nem járt sikerrel. Alicia haláláig alig kétszer-háromszor találkozhatott a lányával.

Most pedig Flora nála lakott. A kislány barátságatlan volt az apjával, és folyamatosan duzzogott. Már egy év telt el így, de semmi nem változott. Vajon tényleg azért viselkedik így, mert anyára lenne szüksége?

Katherine Kerr-re nézett, aki belemélyedt az előtte heverő dokumentumokba. Most felnézett a férjira, és kedvesen elmosolyodott.

– Nem kell aggódnia a lánya miatt, jó kezében van. A legmegbízhatóbb munkatársunk vigyáz rá.

Katherine kétségtelenül vonzó fiatal nő, gondolta a férfi. Nemcsak intelligens, de empatikus is.

Stefano anyja nyilván azt reméli, hogy működni fog közöttük a kémia, és a fia nem hagyja el az irodát anélkül, hogy vacsorázni ne hívná a lányt.

Csakhogy ez nem fog megtörténni.

– Nem Flora miatt aggódom – viszonzta a nő mosolyát Gunn. – Inkább az aggaszt, hogy nem fogok odaérni a találkozómra a Savoy Grillbe, ha nem fejezzük be hamarosan ezt a megbeszélést.

– Szerintem már mindent tisztáztunk – csukta be az aktát Katherine, és hátradőlt a széken. – Biztosíthatom róla, hogy nem fog csalódnai, ha minket bíz meg a munkával. Mindent megteszünk, hogy sikeresen képviseljük a cége érdekeit.

Stefano az órájára nézett, majd felállt. A nő viszont csalódnai fog, ha valami mást is remélt tőle, nem csak egy üzleti megbízást.

– Ha elárulja, hol találom a lányomat, nem is tartom fel tovább, Miss Kerr. Gondolom, a cégem képviselőjéhez szükséges valamennyi információ a rendelkezésére áll.

Váltottak még néhány udvarias formulát, aztán Stefano elhagyta a helyiséget. Meg fogja mondani az anyjának, hogy hagyjon fel végre a házasságközvetítéssel. Meg kell próbálnia elfogadni, hogy a fia a csinos, de egyszerű és nem túl okos lányokat kedveli, akik sűrű egymásutánban váltják egymást az életében. Pontosán azt kapja tőlük, amire vágyik: néhány órányi felhőtlen szórakozást és szexet.

Mielőtt bekopogott a tárgyaló ajtaján, lélekben felkészült a lányával való találkozásra. Némi lelkiismeret-furdalást érzett az ismeretlen nő iránt, aki arra kényszerült, hogy Florával töltsen a délutánt. A lányának egészen különleges tehetsége volt ahhoz, hogy kimutassa az ellenszenvét, a bébiszittereket pedig alaptól ki nem állhatta.

Amikor belépett, enyhe festékszag csapta meg az orrát. A konferenciatermet mintha az ő ízlése